

Cuby + Blizzards (met Kaz Lux), Musis Sacrum, Arnhem

door Frank Antonie van Alphen (uit popmagazine Fret)

Na een wat kortademige soloeset, kondigt voorprogramma en zanger/gitarist Kaz Lux al snel het hoofdprogramma aan: Cuby + Blizzards. Daar is hij dan, blueslegende Harry Muskee (bijna 64!), alias Cuby. Kettingrokkend scharrelt hij een beetje rond, en wijst af en toe op een gitaarsolo van Erwin Java. Op het podium rondbeesten zoals vroeger is er niet meer bij. En dat hoeft ook niet, de Blizzards-voorman heeft zijn schaapjes allang op het droge. Hij mag dan niet uitgeblust lijken met al zijn rondscharrelen, hij zingt wel een beetje uitgebluest vanavond. Bassist Herman Deinum doet het rustig zittend aan tegenwoordig; orgelaar Helmig van der Vegt zit zijn leven lang al op een kruk achter zijn instrument; drummer Hans La Faille mept er nog altijd flink op los, al zetelt hij op een drumkruk.

Werk van *Groeten uit Grollo* en *Desolation* worden door Muskee tegenwoordig een toontje lager gezongen. In zijn jonge jaren zong hij moeiteloos een gat in een Hollandse dijk. En de muziek was zompig en wanhopig, schroeiend eenzaam en gemeen. Het publiek geniet van de echo's uit vroeger dagen; is hier om een nostalgisch traantje weg te pinken. *Those were the days*. Niemand kon over de Blizzards heen.

Nederblues is niet meer wat het was, we hebben de beste dagen gehad. Alle respect voor deze grote zanger Harry Muskee, peetvader van de blues achter de dijken; pionier; voorloper. Oké, Rob Hoeke was er ook nog – en vooral eerder, maar die speelde boogiewoogie. De eersten zullen de laatsten zijn. En Cuby was er als eerste bij om als laatste af te zien.